

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **I. H.**, pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1,3 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006, o dovolaní obvineného I. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. apríla 2011, sp. zn. 23 Tos/31/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného I. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 22. februára 2011, č. k. 2T/137/2007-260 rozhodol, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. sa odsúdený I. H. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 30. októbra 2007, č. k. 2T/137/2007-218 vykoná a pre výkon tohto trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že obvinený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia si nesplnil povinnosť uloženú mu vyššie uvedeným rozsudkom okresného súdu a nenahradil škodu (dlh na dani z pridanej hodnoty).

Proti tomuto uzneseniu obvinený ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 14. apríla 2011, č. k. 23Tos/31/2011-267, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného I. H. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 7. februára 2012 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. V jeho odôvodnení uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j.,

že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Vo svojom dovolaní uviedol, že dlh zaplatiť nemohol, lebo Daňový úrad Považská Bystrica podal na neho návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý bol neskôr pre nedostatok majetku zrušený a teda vzhľadom na túto skutočnosť nemohol pokračovať vo svojej podnikateľskej činnosti. Podľa jeho názoru nemohol teda objektívne zaplatiť predmetný dlh a touto okolnosťou sa nezaoberal ani prvostupňový a ani druhostupňový súd. Zdôraznil, že sa počas skúšobnej doby nedopustil žiadnej trestnej činnosti a nebol ani riešený v priestupkovom konaní. Ďalej obvinený v závere svojho dovolania namietal, že nemal ani jedno predvolanie na verejné zasadnutie prvostupňovým súdom riadne a včas doručené.

Z uvedených dôvodov potom obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 a nasl. Tr. por. uznesenie okresného súdu ako i uznesenie krajského súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Krajská prokuratúra Trenčín, ktorá navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného I. H. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Z vyjadrenia Daňového úradu Trenčín z 20. februára 2012 vyplýva, že nedoplatok daňového subjektu I. H. bol odpísaný z evidencie správcu dane 18. júna 2009, a to na základe právoplatného uznesenia súdu o zrušení konkurzu z dôvodu, že majetok dlžníka nepostačuje ani na úhradu pohľadávok proti podstate.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu (uvedenému v ods. 2 citovaného ustanovenia), ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. *minister spravodlivosti* podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie je podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či je podané v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie obvineného je podané neoprávnenou osobou, a preto ho podľa § 382 písm. b/ Tr. poriadku odmietol.

Z obsahu dovolania obvineného je zrejmé, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, ktorým je uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 22. februára 2011, č. k. 2T/137/2007-260 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 14. apríla 2011, č. k. 23Tos/31/2011-267, ktorým sa rozhodlo, že sa odsúdený I. H. podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 30. októbra 2007, č. k. 2T/137/2007-218 vykoná a pre výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z ustanovenia § 371 ods. 2 Tr. por. jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Obvinený zo zákona tak nie je aktívne legitimovaným na podanie takéhoto dovolania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému musel Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného I. H. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietnuť, keďže bolo podané neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková